La desgràcia d'un pobre home

Pastors, ja sóc arribat
i perdoneu la tardança.
Es que m'havia encantat
tot parlant de la mudança

demanant a en Satan
si coneixia una ganga
ben a prop, aquí estant,
ben allunyat de Can Fanga.

Tinc liat un bon cacau!
D'allà la masoveria
de les bardisses d'Afrau
ens digueren l'altre dia

que n'haviem de marxar.
Ens va dir el propietari
que ho volia reformar
per fer-se milionari.

Es vol fer la barba d'or
i augmentar el seu erari
fotent l'especulador.
Turisme estacionari!

Total, ara busquem casa
i veien-t'ho tot plegat
vaig acostar-me amb l'ase
allà a les Finques Ciutat!

I no vaig trobar lloguer,
només un immens forat!
I allà el Morlans em digué:
"Noi, això s'ha allargat…

L’obra es de tal magnitud
que l'acaben per Nadal
i el Rego no ens l’ha pogut
estrenar per la Portal”.

Amb llàgrimes i plorant
al sobtar-me l'enderroc
anant avall, caminant,
va i ensopego amb un roc.

Era a la ronda Queralt,
que la van apedaçant.
Pro quin coi de personal
és el que anem contractant?!

Fa anys que no veig una empresa,
que faci allò que promet,
acabi a temps l'escomesa
i ho deixi arreglat i net.

I això amb els calers de tots.
Per cobrar si que som bons
i natros a tapar sots!
Tots plegats, uns bons cullons!

Vaig nar al passeig de la Pau
per tal de recuperar-me
tot fent al bar un mau-mau
i una altra més va passar-me.

Jo feia el refresc al bar
i el ruc a un arbre estacat
i un cambrer fort va cridar:
"Tu, que el bus s'ha desfrenat!"

Hòstia santa de Déu!
Ja tens l'autobús avall,
el ruc corrent per arreu
i dos arbres al carall.

I jo que surto embalat
a intentar caçar el meu ruc
pensant: “sóc un desgraciat,
Garrofa ets un malastruc!”

Per arreglar-ho del tot
el ruc va anar cap el Terra
on un noi i un borinot
amb punyals feien la guerra.

Em van dir que la baralla
era cosa ben normal
eren amics la canalla
no es volien pas fer mal!

Vaig passar pel mig mirant
de no rebre cap punxada
perquè el ruc estava anant
al terraplè: a la parada.

I allí de nou un merder.
L'alcalde era prenent mides,
"aquí no pas, tu al·lucines"!
diu la Thatcher terraplè.

No se pas que discutien
també amb el Vilarriquer
si més enllà la volien…
Anar esperant, que hem de fer!

Qui no feia discussió
era l'Abel, que marxava
cap a la Diputació,
un gran càrrec l'esperava!

Veient el xou de titelles
que és distret i fa cultura
arrufava jo les celles,
aix, l'estació futura!

Allà ningú s'aclaria,
tot era un bon guirigall
i entre tanta tonteria
l'ase ja era amunt al Vall.

Vai arrencar i vaig dir adéu
passant desapercebut.
I millor així, no us penseu,
perquè els hi dec el rebut

de dos anys d'escombraries.
Però és que al preu que ens les foten
et fas l'orni i no t'ho noten
o bé t'hipotecaries!

Quan per fi arribo al vall, jo
busco l'ase i a l'esquerra
veig que m'hi xoca un minyó
i l'amorra cap al terra.

Era un paio amb patinet,
que és el nou transport de moda.
Emprenyat vaig dir al noiet
que l'ase em pagués per nova,

però ell ràpid em digué:
"no tinc cap assegurança,
em sap greu, passi-ho-bé!"
Cagum la malastrugança!

Ai! Després d'aquest trasbals,
la Raquel que en sap de tot
ens va trobar un pis al balç
espiant al Wallapop.

I fet, l'amo ja ens ho lloga.
Tenim un ambientarru!
Algun veí passa droga
i el d'abaix és un cagarro!

També n'hi ha de rellogats
uns que sempre fan jarana
alguns pisos ocupats
i un que li cau la façana.

De distrets n'estem, a fe
de Déu. I si hi ha un nou ocupa
truco al carrer Buxadé
que són els nous desokupa!

Ells t'actuen al moment,
tapen porta i finestral.
Pro amb tot em ve a la ment:
no és un problema social?

Amos i la deixadesa
Lumpens i necessitat
bancs voltor fent ruïnesa,
convivència i veïnat.

I anem alerta companys,
caient al discurs senzill
tindrem alguns capsigranys
que en faran un ús ben vil.

Mireu lo de Sant Joan!
On ocults i amb alguns tuits
i fotent maranya gran
ja ens volien dividits

fent certa una gran mentida,
dient que ara els pastorets
era cosa prohibida,
tot prenent-nos per tontets.

Ja semblen el Donald Trump
buscant que amb la gran mentida
la gent curta els piqui l'am
i ja els voti de per vida.

Demostrem que som millors,
que a Berga tots som gent bona!
Fora els intoxicadors
que els patina la neurona!

Si un consell em permeteu,
per saber la veritat,
informeu-vos, contrasteu,
no doneu per suposat,

mai res en aquesta vida.
No sempre té més raó
qui més esparnega i crida.
Recuperem la braó

fem-nos sentir alt i clar, amics.
Fi a la guerra a Palestina,
que ja n'estem tots ben tips
de veure el món en ruïna,

que no ens cal permís per viure.
I com no, els meus darrers mots
els guardo per cridar tots:
Visca Catalunya, lliure!